

[„«ROMÂNUL», ÎNREGISTRÂND...”] – de Mihai Eminescu [24 noiembrie 1881]

Fotografie de
arhiva. Mihai
Eminescu de Nestor
Heck – 1884.
Basarabia-
Bucovina.Info

„Românul”, înregistrând cu bucurie părerile favorabile ale presei asupra mesajului de deschidere, citează și din „Timpul” pasajul:

„Nu mai rămâne acum decât lucrul de căpetenie: ca guvernul să se țină de vorbă, nu una să zică, alta să cugete a face”.

Apoi urmează:

Câtă depărtare este de la rostirea acestui deziderat, prin care se recunoaște că bune angajamente a luat guvernul prin actul cel mai solemn, la acuzarea pe care tot „Timpul” a aruncat-o de sute de ori în contra guvernului, c-a luat cătră

Austro-Ungaria angajamente în urma cărora cestiunea este cu desăvârșire compromisă și Dunărea vândută?

Din nefericire nu noi o susținem aceasta, căci lucrul n-ar avea mare importanță. Un articol de fond dintr-o foaie din București nu credem să fie în stare a compromite o situație politică. Cine afirmă că promisiuni s-au făcut în cestiunea Dunării e d. Dumitru Brătianu bunăoară, a cărui venire la ministeriu în rândul trecut nici nu avea altă semnificare decât neutralizarea promisiunilor Boerescu. Cine-o afirmă încă sunt foile din Viena. Reproducem mai la vale un articol din „Presse” (numită „Presa veche”), apărut cu ocazia rostirii discursului de tron, articol substanțial în adevăr, cu totul deosibit de strigătele polemice ale celorlalte ziare austriace și, după toată atitudinea, oficios. Se cunoaște că e inspirat de mai sus din încheierea lui, care e aceeași în oficiosul „Pesther Lloyd” și în „Fremdenblatt „. Dar spune mult mai mult decât celelalte două foi și ne spune lucruri pe cari noi le-am știut demult. Dacă „Românul” va binevoi să-și aducă aminte de articolele prin cari, la 1880, recomandam neutralitatea, după inspirațiunea bătrînului Epureanu, care trăia încă, și și prevesteau neizbânda pelerinajului d-lui I. Brătianu pe la fețele împărătești, va găsi ușor legătura pe care o stabilește „Presse” între solicitarea primului nostru ministru de-a intra în alianța austro – germană și între făgăduințele făcute în cestiunea dunăreană. Dacă ‘și va reaminti maniera viguroasă și iperbolele viteze ale d-lui Dumitru Brătianu când a devenit ministru prezident (leoaica care-și apăra puii), își va aduce aminte și de momentul în care acele făgăduințe au fost înfrânte. Retragerea d-lui Ion Brătianu la Măgura în răstimpul încoronării o, credem, îndestulă dovadă de ceea ce se petrecea pe-atunci.

Întrebăm acum: crede foaia guvernamentală că monarhia vecină ia la serios antagonismul dintre frații Brătieni, crede că, având făgăduința în mână („Presse” se obligă a cita și ziua din care e datată), se va lăsa indusă în eroare prin ieșirile

false ale comedianilor noștri politici?

Ar putea s-o crează în adevăr dacă realitatea nu i-ar dovedi contrariul, căci „Românul” însuși confirmă știrea, răspândită de vineri seara, că „comitele Hoyos a primit de la guvernul său avizul de-a-i suspenda relațiunile sale cu guvernul român”.

Nu ne vine a admite că simple cestiuni de stilizare ar fi cauza unei atât de grave măsuri.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro